

Despre Octavian Goga

"Poeziile d-lui "a href=http://biografii.famouswhy.ro/octavian_goga/ target=blank"Octavian Goga"/a" au avut darul sa destiepte o deosebita luare-aminte a publicului roman."

Titu Maiorescu.

"Poet al Ardealului - cum apreciaza G. Calinescu -printr-o parte a realitatilor concrete ce-l inspira, el e, in fond, poetul intregii tari, prin idealurile de unitate nationala si de izbavire sociala ce-l anima."

Mesianica, asumandu-si istoria, poezia lui O. Goga are un ton profetic, violent,* incendiar, el fiind "solul dragostei si al urii" care si-a impletit bici din "al veacurilor caier", iar din "Nestinsul vremurilor vaier..." si-a scris "blestemul in cerul gurii".

Satul lui Goga este atemporal, fabulos, social. Poetul marturiseste: "Deci, eu, din frageda copilarie, am urmarit satul, cu toate figurile lui. Am avut contact cu toate framantarile anonime, cu toate bucuriile, incepand de la botez si pana la coborarea in pamant. Participand insa la aceasta viata a satului continuu, am ramas oarecum deasupra multimii, un observator al ei, inregistrator al tuturor evenimentelor dimprejurul meu".

Octavian Goga s-a nascut la 20 martie/1 aprilie 1881, la Rasinari, judetul Sibiu, si a murit la 6 mai 1938, la Ciucea, judetul Cluj, unde este inmormantat. Iosif Goga, tatal poetului, preot, colaboreaza la Telegraful roman, iar mama sa, Aurelia, mare admiratoare a lui M. Eminescu si V. Alecsandri, scrisese si ea versuri. Poetul invata mai intai la Rasinari, apoi la Liceul unghuresc din Sibiu, frecventeaza biblioteca Astrei, incearca sa colaboreze la Convorbiri literare.

In anul 1898, impreuna cu istoricul Ion Lupas, pleaca din Sibiu la Liceul romanesc din Brasov, participand la sedintele Societatii de lectura, unde citeste poezii patriotice. In anul 1897 debuteaza la Tribuna; publica la Tribuna literara si Familia sub semnatura Octavian, Tavi si Sfinx. Depaseste prin originalitate influentele lui Eminescu, Cosbuc, Vlahuta, Heliade, Bolliac, opera sa realizand ceea ce avea sa spuna E. Lovinescu. o identificare "cu intreaga miscare de redestepare a energiei nationale de la inceputul veacului nostru".

Volume de versuri: Poezii, 1905; O seama de cuvinte, 1908; Ne cheama pamantul, 1909; Din umbra zidurilor, 1913; Cantece fara tara, 1916; Din larg, Poeme postume, 1939. Dramaturgie: Domnul notar - drama - 1914; Mesterul Manole, 1928. Proza: Mustul care fierbe.

In anul 1942 apare volumul Discursuri. Dan Smanta-nescu publica in anul 1973 un volum de Poezii inedite ale poetului. Critica literara, de la T. Maiorescu si pana in contemporaneitate, a apreciat creatia lui O. Goga.

A rezistat timpului aprecierea autorizata a lui Titu Maiorescu, expusa inca din anul 1906 in Raportul citit la Academia Romana pentru acordarea unui premiu - pentru volumul de Poezii publicat in anul 1905.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

"Poeziile d-lui Octavian Goga au avut darul sa destiepte o deosebita luare-aminte a publicului roman. Mai toate ziarele si revistele noastre le-au consacrat dari de seama amanuntite, si unele din ele vad in aparitia noului volum "evenimentul literar" al anului urmator.

Efectul produs asupra marelui numar de cititori credem ca provine mai intai din forma frumoasa in care autorul a stiut sa exprime cuprinsul "patriotic" al multora din versurile sale. In adevar, emotiunile ce le simte si ce ni le transmite tanarul poet sunt izvorate din viata nationala a acelei parti a Romaniei in care s-a nascut si in mijlocul careia a trait, din viata romanilor transilvaneni in faza ei de astazi, caracterizata prin lupta impotriva tendintelor de asuprire etnica predominatoare in statul lor.

Ce e drept, patriotismul, ca element de actiune politica, nu e matrice de arta, oricate abateri s-au comis si se mai comit in contra unei regule asa de simple. Mai ales cei ce n-au destul talent literar cauta sa-si acopere lipsa prin provocarea unor dispozitii sufletesti foarte importante in alte priviri, dar nu in cele estetice.

Cu toate acestea, patriotismul este in inimile sincere, in afara de orice tendinta politica, un simtiant adevarat si adanc, si intrucat este astfel, poate fi, in aceste imprejurari, nascator de poezie.

si in asemenea imprejurari exceptionale ne pare a se afla autorul nostru cand, intr-o parte a poeziilor sale, reprezinta si rezuma iubirea si ura, durerile si sperantele unui neam amenintat in existenta sa".

Analizand volumul de poezii, exemplificand cu versuri din Noi, Oltul, Cantaretilor de la oras, Plugarii, La groapa lui Laie etc, T. Maiorescu sublinia "puterea limbajului poetic care e in stare sa dea cetatenia literara si unor nume proprii asa de familiare", apropiindu-l de farmecul limbajului poeziilor lui Eminescu.

Surprinzand exceptional ipostazele lirismului lui O. Goga, T. Maiorescu remarca manifestarea cumpatata a poetului: "Caci de nota tristetei si de nota patriotismului s-a cam abuzat in literatura noastra. Cei ce ravnesc la muze cred ca trebuie sa para numaidecat melancolici si dezamagiti si, privind veselia ca ceva inferior, vor sa arate cu orice pret suferinte sentimentale si dureri patriotice. De aici multa simulare si declamatie. In aceste imprejurari exuberanta d-lui Goga la veselie este o reactiune salutara, iar infranarea la tristete un merit deosebit: credinciosul, in sfiala lui, se teme de profanarea celor sfinte".

Rostirea discursului de receptie la intrarea in Academie (1923) despre G. Cosbuc, de catre O. Goga, capata semnificatii majore, avand in vedere spatiul transilvanean pe care-l reprezinta cei doi scriitori.

Universul artistic al lui O. Goga este sintetizat de E. Lovinescu (Istoria literaturii romane):

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

"Conștiinta solidaritatii nationale e la baza intregii activitati a bardului ardelean, in poezii, in teatru, in publicistica, in oratorie patriotica si, in urma, in politica chiar; nu e vorba de o solidaritate oarecare, ci de constiinta mistica a unei misiuni determinate.

Vechea conceptie romantica a rolului social sau national al scriitorului devine si mai energica prin concursul imprejurarilor istorice; pe cand mesianismul bucurestean nu putea inflori decat in sanul unei activitati culturale si se zbatea in scepticism si indiferenta, tasnit din insesi fibrele existentei nationale amenintate, mesianismul ardelean s-a dezvoltat in domenii fara contestare posibila". Este elocventa in acest sens poezia Rugaciune, care deschide volumul din 1905, constituindu-se in arta poetica.

Autorul, care se vrea o constiinta sociala si nationala, un inceput al unei intregi colectivitati, "poet-cetatean", va evoca, intr-un limbaj rascolitor, strigatul de durere al umilitilor "Cu umeri garbovi de povara...", inche gand din "glasul de arama" Cantarea patimirii noastre.

Printr-o implorare sfasietoare a divinitatii, poetul va exprima rugaciunea lui si a semenilor lui: "Eu in genunchi spre tine caut;/ Parinte, - oranduie-mi cararea!"

Ideea identitatii destinului dintre om si tara este laitmotivul operei lui O. Goga. Poezii, cum sunt Oltul, Noi, Plugarii, exprima contopirea cu aspiratiile colectivitatii etnice: "In cetatua ta de apa/ Dorm cantecele noastre toate/ si fierbe tainuita jale/ A visurilor sfaramate./ Tu impletesti in curcubeie/ Comoara lacrimilor noastre./ si cel mai scump nisip tul duci/ In vadul Dunarii albastre" (Oltul).

Universul poetic cuprinde evocari ale spiritualitatii satului romanesc, cu figurile ei pastratoare de credinta, de traditii si respect pentru fiinta nationala: preotul, dascalul, lautarul. Sentimentul instrainarii de sat, de casa parinteasca, de spatiul mitic este caracteristic in creatia lui O. Goga. Se poate aprecia ca valoarea artistica este data si de specificul lexicului, a "verbalismului profetic", dupa cum apreciaza E. Lovinescu ("Cantarea patimirii noastre", "infricosatul vifor al vremilor razbunatoare", "duhul razvratirii negre" etc).

G. Calinescu, in Istoria literaturii romane, fixeaza personalitatea artistica a lui O. Goga: "in poezia lui Goga dam de structura poeziei lui Eminescu, dar astfel acoperit incat abia se baga de seama. Goga a intuit mai bine decat oricare geniul poetului Doinei si a stiut sa-l continue cu materie noua. si Eminescu si Goga canta un inefabil de origine metafizica, o jale, nemotivata, de popor stravechi, imbatranit in experienta cruda a vietii, ajuns la bocetul ritual, transmis fara explicarea sensului.

De aceea poezia lui Goga este greu de comentat-, fiind cu mult deasupra goalelor cuvinte, de un farmec tot atat de straniu si zguduitoar. Dupa Eminescu si Macedonski, Goga e intaiul mare poet din epoca moderna, sortit prin simplitatea aparenta a liricii lui sa patrunda tot mai adanc in sufletul multimii, poet national totodata si pur ca si Eminescu".